

vil vide at arbejde sig bort fra Sligt, at i alt Fald Forholdene hos os ikke egne sig til Indførelse af alle slige Regler. Det kan ogsaa her bemærkes, at man de fleste Steder i Udlandet (England, Frankrig osv.) er utilfreds med de Omfætningen indsnævrende Forhold, hvis Ophævelse kun betragtes som et Tidsspørgsmaal. I saa Henseende frembyder den tytte Lov af 16de Juli 1884 stor Interesse, idet den i mange Retninger har indtaget et saadant klart og bestemt Standpunkt, som Kommissionen ogsaa for sit Vedkommende finder rigtig, og denne Lovs Hovedbestemmelser skulle derfor her gengives: De gaa ud paa, at Guld- og Sølvvarer maa forfærdiges og forhandles af hvilken som helst Fjnhed (Gehalt), men at Gehalten, udtrykt i Tusinddele, ikke maa stemples paa Varerne, naar disse ikke holde:

for Guldvarers Vedkommende 585 ‰ og derover og
— Sølvvarers — 800 ‰ og derover.

Dette betegnes da ved et autoriseret Stempel, angivende Gehalten og det Firma, for hvilket Stempelingen er foretaget. Et Remedium af henholdsvis 5 ‰ og 8 ‰ er tilstaaet; men forøvrigt skal den angivne Gehalt gjælde vedkommende Gjenstand i det Hele og saaledes, som den vil udkomme, naar den sammenmeltes med den derpaa værende Lødning. For Rigtigheden af den angivne Gehalt hæfter Sælgeren af Varerne og, ere disse stemplede med det autoriserede Stempel (af en Gardein), for en Fabrik, et Firma eller sligt, da hæfter ligesuldt Fabrikanten eller Firmaet lige med Sælgeren for Varernes rette Gehalt. Smykkefager af Guld og Sølv kunne derimod stemples med hvilken som helst Gehalt, angivet i Tusinddele, men maa da ikke bære det autoriserede Stempel. Paa Guld- og Sølvvarer, der hule ere udfyldte med andre metalliske Substanter, maa Gehalten ikke anbringes, ligesaa lidt som, naar der er anbragt andre Metaller, t. Ex. for at styrke Gjenstandene, og disse ere metallisk forbundne med vedkommende Guld- eller Sølv-gjenstande osv. Straffene i Overtrædelsestilfælde ere Bøder indtil 1000 Rmk. eller Fængsel indtil 6 Maaneder.

For nu at vende tilbage til de hos os stedfindende Forhold, da har den foran- nævnte, i Laugsartiklerne med Hensyn til Sølvarbejder fastsatte Bestemmelse, trods Laugslovenes Ophævelse holdt sig indtil vore Dage, saa at Forholdet nu er og længe har været saaledes, at der saa godt som udelukkende — eller i hvert Fald for den aller- største Del — arbejdes i „Prøvesølv“ o: Sølv af Gehalt 13 L. 4 Gr. (= 826 ‰), der forsynes med Kjøbenhavns Stempel og Gardeinens Mærke. — Vel arbejdes der ogsaa Noget i Sølv af lavere Gehalt (10–11 Lødigt = 600–700 ‰), saakaldet „Ordinær- Sølv“; men da det ikke kan stemples med Kjøbenhavns Stempel og Gardeinens Mærke, nyder det hos Publikum ikke den Anseelse som det virkelige Prøvesølv og søges derfor mindre, ja betragtes af Mange som „mindre ægte Sølv“. — Den Anseelse og Tillid, det med Kjøbenhavns Stempel stemplede „Prøvesølv“ nyder ogsaa udenfor Landets Grændser, har holdt sig i lange Tider og er trængt saa dybt ind i Folket, saa ikke Mange af Uvidenhed hermed kan komme til at købe simplere Sølvstøj for bedre. Guldsmedene i Provindserne, der vel lave en Del Billigt af „Ordinær-Sølv“, sende sædvanligt det, de selv lave af Prøvesølv, hertil, for at prøbes og stemples med det attraaede Kjøen- havnske Stempel, eller de forsyne sig med de stemplede Prøvesølvfager fra de herværende store Sølvvarefabriker. I dette Forhold, der saaledes finder Sted for Sølvarbejdets Vedkommende, og over hvilket ingen Klage har lydt, og som i saa høj en Grad har bi- draget til at hævede den Anseelse, „Kjøbenhavns Prøvesølv“ nyder, bør der nødtigt ske nogen væsentlig Forandring. Dog er der formentlig ikke tilstrækkelig Grund til at bibeholde den i Laugsartiklerne paabudte obligatoriske Stempning. Det maa overlades til Fabrikanten selv at bestemme baade, hvorvidt han vil lade sit Arbejde stemple med Hol-